

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.704 van 6 februari 2018
in de zaak A. 224.104/XIV-37.597**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Valérie Henrion
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 december 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 195.301 van 22 november 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 januari 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van artikel 4 van richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 van het Europees Parlement en de Raad ‘inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een

uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming' en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' (hierna: de vreemdelingenwet) doch zonder uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepalingen zou hebben geschonden.

Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek houden in dat de rechter aan een akte geen uitlegging mag geven die niet verenigbaar is met de bewoordingen of de inhoud ervan.

In zijn verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft verzoeker verwezen naar en geciteerd uit een e-mail van zijn voogd gericht aan het commissariaat-generaal betreffende het verloop van zijn gehoor. In die e-mail, opgenomen in het verzoekschrift, stelt de voogd zich de vraag of het normaal is dat een "*agent fasse part de son opinion en cours d'interview au risque de déstabiliser le demandeur*". Verzoeker betoogt in het verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vervolgens dat "rekening [moet] worden gehouden met het feit dat hij compleet gedestabiliseerd werd toen de dossierbehandelaar twijfels begon te uiten over zijn recente herkomst". De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen antwoordt op die grief dat "opmerkingen vanwege verzoekers voogd [...] op zich niet nopen tot een wijziging van de beoordeling van verzoekers asielaanvraag", dat uit niets blijkt dat de *protection officer* verzoeker bewust zou hebben willen destabiliseren of dat hij vooringenomen zou zijn geweest, doch dat "het opzet van de *protection officer* [net] was [...] om verzoeker de kans te geven alsnog waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over zijn herkomst en verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn vertrek naar België". Daarmee gaat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet uitsluitend in op de intenties van de *protection officer* maar geeft hij ook een objectieve beoordeling van het verloop van het interview. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan het verzoekschrift een uitlegging heeft gegeven die niet verenigbaar is met de bewoording of de inhoud ervan, noch toont hij een schending aan van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen.

Het eerste onderdeel van het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

3. Het recht van verdediging houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op voorhand de motieven van het bestreden arrest moet meedelen. Zoals in het bestreden arrest wordt opgemerkt, werd verzoeker bovendien wel degelijk geconfronteerd met de twijfels aangaande zijn beweerde herkomst uit en verblijf in Anarjoy. Ook in de aanvankelijk bestreden beslissing wordt uitgebreid gemotiveerd over de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen aangaande zijn herkomst en verblijf, vaststellingen waartegen verzoeker zich uitgebreid heeft kunnen verdedigen middels het ingestelde beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon daarbij op wettige wijze oordelen dat niet kan worden ingezien “waarom verzoeker, die stelt een minderjarige analfabeet te zijn, bij zijn aankomst in België de naam van zijn dorp in het Dari zou vernoemen, terwijl hij zelf Pashtou spreekt en nadien deze naam steeds in het Pashtou vernoemt” en dat verzoeker bovendien nalaat zijn bewering dat Narjoie de naam is van het dorp Anarjou in het Dari met enig stuk te staven. Verzoeker weerlegt overigens op geen enkele wijze de overige vaststellingen die tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde verblijf hebben geleid.

Het tweede onderdeel van het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zes februari tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams